

Melyik új? Hát az a régi fajta. Amelyik még mindig nem halt ki.

Bárki új emberré válik, aki hatalomra kerül. Múlttalan ember lesz belőle. Erről próbálnak meggyőzni minket azok a politikusok, akik dicshimnuszokat zengtek a hajdani diktátorról, vagy azok, akik – könyvekben – dicsőítették a kommunista politikákat. Magyarázkodásaikkal még jobban elássák magukat. Amikor arra hivatkoznak, hogy ilyenek voltak az akkori idők és nem bújhattak ki a kommunizmus dicséretének kötelezettsége alól, azt bizonyítják, hogy számukra mindig van lehetőség a kibúvóra, ha elvekről van szó. Tökéletesen tudatában voltak annak, hogy mit írnak, a kétszínűség pedig soha nem vész majd ki belőlük, amíg világ a világ. Amikor azzal érvelnek, hogy azért zengtek dicshimnuszokat a hajdani rezsimről, mert különben nem juthattak volna előre szakmailag, ráébredsz, hogy saját érdekeik érvényesítéséhez nem haboznak majd akár hullákon is átgázolni.

Azoknak, akik írásban és propagandában a Kommunista Pártot és Nicolae Ceaușescu-t szolgálták, a forradalom után meredeken felívelt a pályájuk. Úgynevezett akadémiai múltjuk ajánlásként és garanciaként működött azokhoz a magas rangú köztisztségekhez, melyeket aztán a demokrácia évtizedei alatt betöltöttek.

Ion Iliescu 1982-ben írta meg Globális kérdések, kreativitás című könyvét, melyből – forradalom utáni újraközlések – kivette a Ceaușescutól, Engelstől és a PCR (Román Kommunista Párt – a szerk.) direktíváiból vett idézeteket. Iliescu egyik napról a másikra a Műszaki Kiadó igazgatójából Románia elnöke lett.

Lazăr Comănescu 1981-ben, a Közgazdaságtudományi Akadémia (ASE) előadójaként aláírója volt egy propagandakönyvnek, melyben több mint 550 idézet volt a hajdani kommunista diktátortól.

Viharos felemelkedése 1989 után kezdődik: miniszter-tanácsos Románia Európai Unió melletti képviseletén, 10 évig Románia Európai Unió képviseleti vezetője, majd a technokrata kormány külügyminisztere lett.

Amikor 1981-ben Nicolae Ceaușescu-idézetek felhasználásával írt a kommunista rezsim munkaüggyel kapcsolatos doktrínáját dicsőítő könyvet, Valer Dorneanu a Főügyészség Rendkívüli Polgári Ügyi Fellebbezési Igazgatóságán volt ügyész. Az aprócska ceaușista tisztviselő a demokráciában óriási ugrást hajtott végre, megválasztották parlamenti képviselőnek, a Képviselőház elnökének, ma pedig ő az Alkotmánybíróság elnöke.

Teodor Meleșcanu az 1966-ban írt mesteri fokozati dolgozatában a kommunista rezsim egyik legigazságtalanabb lépését, az államosítást védte. Az ifjú Meleșcanunak azért volt fontos ez a téma, hogy a diplomáciában tett első lépéseihez ezzel bizonyítsa, megbízható kádere a pártnak. Meleșcanu ma, fél évszázaddal később, külügyminiszter.

Mugur Isărescu is rászabadult a kommunisták mézesbödönére. A România liberă

bebizonyította, hogy lelkiismeretesen megtanulta a PCR direktíváit, melyeket aztán érvekként használta fel egy vitakönyvében. 1984-ben, amikor Ceaușescu beszédéből szemezgetett, a Román Nemzeti Bank (BNR) jelenlegi kormányzója a Világgazdasági Intézet (IEM) tudományos kutatója volt. Bár a szakmai önéletrajza nem jogosította fel rá, Isărescu 1990 szeptemberében a BNR kormányzója lett.

Nem ástam volna ki a hullákat –ahogy azzal a fentebb felsoroltak megvádoltak –, ha ezek az emberek nem lennének nagyon is élők, és nem töltenének be befolyásos tisztségeket a társadalomban. Ma már nem zavarnám őket, ha a forradalom után tettek volna egy lépést hátrafelé, hamut szórtak volna a fejükre és – bűnbánóan – elismerték volna a kommunista rezsimmel kötött kompromisszumot.

A kommunizmus alatti írásaik útlevelekként működtek, garanciaként azokhoz a rendkívül magas tisztségekhez, melyeket rögtön a forradalom után a román államban betöltöttek. Ezek alapján kapták meg a „mieink” minősítést.

Arra a kérdésre, hogy van-e bármilyen lelkiismeret-furdalásuk, és ha a román államban ma betöltött tisztségeik összeférhetnek-e a hajdani diktátornak szentelt ódákkal, Isărescu, Dorneanu és a többiek azt állították, hogy ők már nem „az 1989 előtti emberek” és hogy „ilyenek voltak az idők”. Döcögős érvek, mert az akkori idők valóban mások, hiányokkal, hiányosságokkal, megaláztatásokkal teltek voltak, Ceaușescu pedig úgy viselkedett, mintha a saját népe ellensége lenne.

Mint ahogy az az érv sem áll meg, mely szerint a kommunista értékekhez csatlakozásukon túlmenően az 1989 utáni társadalom számára elengedhetetlen szakemberek voltak.

A román politikában az új típusú ember győzedelmeskedett

Írta: Administrator

2017. május 08. hétfő, 09:13 -

Ezrével lehetett nagyon jó közgazdászokat, jogvégzetteket, mérnököket találni azon fiatalok között, akik rögtön a 90-es évekbeli bányászjárások után a Nyugatot választották.

A nyugati egyetemek tele vannak azokkal a professzorokkal és kutatókkal, akiket éppen Ceaușescu szakemberei űztek el.

A fiatal nemzedékhez tartozó politikusok is átvették az új ember érvét. A politikai vándormadarak szégyentelenül váltogatják a pártokat, arra hivatkozva, hogy ráébredtek, másfajta, új ember lettek, aki már nem találja helyét a kérdéses politikai paradigmában.

Mindezekben az esetekben az illetők nem érznek lelkiismeret-furdalást, a múlttól való elszakadásuk pedig tisztán formális.

Mindezen megfontolások miatt, a politikusok jelenének megítéléséhez minden alkalommal dühvel kell visszatekintenünk a múltba.

A román politikában az új típusú ember győzedelmeskedett

Írta: Administrator

2017. május 08. hétfő, 09:13 -

Petre Badica

(foter.ro)